

שמעת מינה, האם אפשר ללמידה מכך, שכליו של לוקח הנמצאים ברשות מוכר, קנה לוקח את החפץ הנכנס לתוך הכלים מהין חצר? והרי נחלקו בזה אמוראים במסכת בבא בתרא [פה ב']!

ומתרצין: לא ציריכא אלא דגבוה עשרה. המטה הייתה גבואה יותר מעשרה טפחים, ונעשה רשות בפני עצמה, ולכן יכולה האשה לקבל בה את הגט, היות ואין המטה נחשבת כבטילה לרשות מוכר.

ומקשין: כיצד אמרת שהמטה חולקת רשות לעצמה מחמת היוותה גבואה עשרה טפחים, והרי **האיכא** מקום ברעי, דהיינו, המקום שבין רגלי המטה, המונחים בארץ, הרי הוא למטה מעשרה טפחים, והוא אינו מתבטל לרשות הבעל, ונמצא שהמטה יכולה למצאת ברשות הבעל, ועל ידי כן יתבטל "רשות הכליל" של המטה?⁽²⁴⁾

ומשנין: **אמיקום ברעי**, לא קפדי אינשי. על המקום שמתחת למטה, בין רגלייה, אין אנשים מקפידים שם על מקום רשותם, מאחר והמטה גבואה עשרה טפחים מהארץ, ואפשר להם להשתמש בנוח תחת המטה [למרות הרגלים], והבעלים אינם מקפידים

אבל, אם איתת ליה שם לווי לפיסלא, או אפי על גב דלא גבוה עשרה, ואף על גב דלא חוי ארבע אמות, יש לו חשיבות, וחולק רשות בפני עצמו, ואיןו בטל לגבי החזב.

שנינו במשנה: זרכו לה בתוך ביתו או בתוך החדר, אפילו הוא עמה במטה, אינה מגורשת.

אמר רבא: לא שנו שאינה מגורשת אלא שהגט עמה במטה שלו.

אבל אם הגט עמה במטה שלה הרי זו מגורשת, אף על פי שהמטה נמצאת בבית הבעל.

תנייא נמי הבי: **רבי אליעזר אומר**: במטה שלו אינה מגורשת, במטה שלה מגורשת.

ומקשין: ואם היה הגט במטה שלה,امي מגורשת?

הלא כליו של לוקח ברשות מוכר הוא, שהמטה אמנים היא שלה, והוא הקונה לה את הגט, אך הרי היא נמצאת ברשות הבעל, שהוא המקנה את הגט.

להוציאו מהתורת לבוד, ואי משום זכות הבעל באור ביתה, הא אפילו למעלה מעשרה נחשב שלו. ולכן הוא מבאר, שבגבוה עשרה טפחים, כיוון שהבעל יכול להשתמש תחתיו, והוא אינו מקפיד, והויל ליה כאמור לה "קני", דברגון זה קנה בכליו של לוקח ברשות מוכר. ועל זה מקשה הגمرا, דעתכי הוא מקפיד על מקום ברעי המיטה. ומתרץ, דאםיקום ברעי לא קפדי אינשי.

החזיר שליח אלא רק במידי דזכות ולא במידי דחויבה. ואם כן לנגי גט, דחויב הוא לה, מעולם לא נעשה שלוחה.

24. רשי. והרשב"א הקשה על זה, אם כן מי פריך מכועי המטה שהוא מקפיד עליהם, דהא מכל מקום, הגט מונה למעלה מעשרה, ולא מתבטלת רשות הכליל, ומה איכפת לנו דעל מקום ברעי קפיד הבעל. ועוד דמאי שנא עשרה טפחים, دائ משום "לבוד", די בשלשה טפחים